Torsdagen, 11 november 2021

P9_TA(2021)0444

Begäran om upphävande av Harald Vilimskys immunitet

Europaparlamentets beslut av den 11 november 2021 om begäran om upphävande av Harald Vilimskys immunitet (2021/2073(IMM))

(2022/C 205/07)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den begäran om upphävande av Harald Vilimskys immunitet, framlagd av den allmänna åklagarmyndigheten i Wien, som översändes den 7 maj 2021 av chefen för Österrikes ständiga representation vid EU med anledning av ett pågående brottmålsförfarande, och som tillkännagavs i kammaren den 20 maj 2021,

— efter att ha hört Harald Vilimsky i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,

— med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

— med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013 och 19 december 2019 ([1]),

— med beaktande av artikel 57.2 och 57.3 i Republiken Österrikes grundlag,

— med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A9-0303/2021), och av följande skäl:

A. Den allmänna åklagarmyndigheten i Wien har begärt att immuniteten för Harald Vilimsky, ledamot av Europaparlamentet, ska upphävas för att kunna inleda ett straffrättsligt förfarande med anledning av brottet förskingring enligt avsnitt 153 (1) och (3), första instans, och brottet inblandning i förskingring av medel enligt avsnitt 12, andra alternativet, och 133 (1) och (2), första instans, och missbruk av medel enligt avsnitt 153b (1), (2) och (3) i den österrikiska strafflagen.

B. Harald Vilimsky tjänstgjorde som finansansvarig i det österrikiska frihetspartiets (FPÖ) partigrupp i nationalförsamlingen från den 27 oktober 2006 till den 23 oktober 2019. Harald Vilimsky valdes in i Europaparlamentet efter valet till Europaparlamentet i maj 2019.

C. Mellan den 1 oktober 2011 och den 13 augusti 2019 påstås Harald Vilimsky ha missbrukat sin befogenhet att förfoga över bankkonton som tillhör FPÖ:s parlamentariska grupp i den österrikiska nationalförsamlingen, genom att ordna betalning av räkningar genom regelbundna överföringar från partigruppens konto för mobiltelefonitjänster som använts uteslutande för privata ändamål av tredje part, vilket orsakade en ekonomisk förlust för partigruppen.

D. Han påstås ha använt de medel som beviljats FPÖ:s nationalförsamlingsgrupp för ändamål som går utöver dem som definieras i avsnitt 1 i den österrikiska lagen om finansiering av parlamentariska grupper från 1985 (KlubFG), och han påstås ha gjort det med full vetskap om att de betalda tjänsterna inte var hänförliga till partiet.

E. Det påstådda brottet rör inte yttranden som ledamoten av Europaparlamentet gjort eller röster han avlagt under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

([1]) Domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, och domstolens dom av den 19 december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

F. I artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att Europaparlamentets ledamöter vad avser deras egen stats territorium ska åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.

G. I artikel 57.2 och 57.3 i Republiken Österrikes grundlag anges följande:

”2. Ledamöter av nationalrådet får på grund av en straffbar handling – med undantag för gripande på bar gärning – gripas endast med nationalrådets samtycke. Nationalrådets samtycke krävs även för husrannsakan hos ledamöter av nationalrådet.

3. I övriga fall får ledamöter av nationalrådet åtalas på ämbetets vägnar endast på grund av en straffbar gärning, och med nationalrådets samtycke, om det är uppenbart att gärningen inte har något samband med den berörda ledamotens ämbetsutövning. Myndigheten (Behörde) måste emellertid begära ett avgörande från nationalrådet om förekomsten av ett sådant samband, om den berörda ledamoten eller en tredjedel av ledamöterna i den ständiga kommitté som ansvarar för dessa frågor begär det. I händelse av en sådan begäran ska alla åtgärder i samband med åtal på ämbetets vägnar omedelbart upphöra eller avslutas.”

H. Å ena sidan kan parlamentet inte likställas med en domstol, och å andra sidan kan parlamentsledamoten, inom ramen för ett förfarande för att upphäva immunitet, inte betraktas som ”anklagad” ([2]).

I. Syftet med den parlamentariska immuniteten är att skydda parlamentet och dess ledamöter från rättsliga förfaranden som rör verksamhet som bedrivs inom ramen för utövandet av det parlamentariska ämbetet och som inte kan skiljas från detta.

J. I detta fall har parlamentet inte funnit några belägg för *fumus persecutionis*, dvs. sakförhållanden som tyder på att avsikten med det rättsliga förfarandet kan vara att skada en ledamots politiska verksamhet och därmed Europaparlamentet.

1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Harald Vilimskys immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Republiken Österrike och till Harald Vilimsky.

([2]) Tribunalens dom av den 30 april 2019, Briois/parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.